

Mål C-439/19**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

11 juni 2019

Hänskjutande domstol

Satversmes tiesa (Författningsdomstolen, Lettland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

4 juni 2019

Sökande:

B

Organ som antagit den rättsakt vars författningenslighet ifrågasätts:

Latvijas Republikas Saeima (Republiken Lettlands parlament)

Saken i målet vid den nationella domstolen

Målet handlar om huruvida artikel 14.¹² i Ceļu satiksmes likums (trafiklagen) är förenlig med artikel 96 i Latvijas Republikas Satversme (Republiken Lettlands författning), vilken avser privatlivets okränkbarhet, mot bakgrund av att det i den förstnämnda artikeln bland annat föreskrivs att information om prickning av förare för trafikförseelser ska vara tillgänglig för allmänheten.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

På grundval av artikel 267 FEUF efterfrågar den hänskjutande domstolen en tolkning av förordning nr 2016/679 och direktiv 2003/98, för att få klarlagt huruvida dessa förbjuder medlemsstaterna att i sin lagstiftning föreskriva att information om prickning av förare för trafikförseelser ska vara tillgänglig för allmänheten, vilket innebär att personuppgifterna i fråga får behandlas genom att lämnas ut och överföras för att vidareutnyttjas.

I andra hand efterfrågar den hänskjutande domstolen även en tolkning av principen om unionsrättens företräde och rättssäkerhetsprincipen, för att få

klarat huruvida den nationella bestämmelsen får tillämpas i det nationella målet och huruvida det är möjligt att låta dess rättsverkningar bestå fram till dess att det slutliga beslut rörande bestämmelsens författningsenlighet som den hänskjutande domstolen meddelar vinner laga kraft.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska uttrycket ”behandling av personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelser eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder” i artikel 10 i förordning nr 2016/679 tolkas så att det innefattar sådan behandling av information om prickning av förare för trafikförseelser som föreskrivs i den omtvistade bestämmelsen?
- 2) Oberoende av svaret på den första frågan: Kan bestämmelserna i förordning nr 2016/679, bland annat principen om ”integritet och konfidentialitet” i artikel 5.1 f, tolkas så att de förbjuder medlemsstaterna att föreskriva att information om prickning av förare för trafikförseelser ska vara tillgänglig för allmänheten och att tillåta att uppgifter om detta behandlas genom att lämnas ut?
- 3) Ska skälen 50 och 154, artiklarna 5.1 b och 10 i förordning nr 2016/679 och artikel 1.2 cc i direktiv 2003/98/EG tolkas så att de utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat som tillåter att information om prickning av förare för trafikförseelser överförs för att vidareutnyttjas?
- 4) För det fallet att någon av de föregående frågorna ska besvaras jakande: Ska principen om unionsrättens företräde och rättssäkerhetsprincipen tolkas så att det skulle kunna vara tillåtet att tillämpa den omtvistade bestämmelsen och låta dess rättsverkningar bestå fram till dess att Författningsdomstolens slutliga beslut vinner laga kraft?

Relevanta unionsrättsliga bestämmelser

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Artikel 16.1.

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Artikel 8.1.

Direktiv 95/46/EG (dataskyddsdirektiv) Artikel 94.

Förordning (EU) 2016/679 (allmän dataskyddsförordning). Skälen 4, 9, 50 och 154 samt artiklarna 4, 5, 6, 10 och 94.

Direktiv 2003/98/EG om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn. Skäl 21 och artikel 1.

Relevanta nationella bestämmelser

Latvijas Republikas Satversme (Republiken Lettlands författning) Artiklarna 32, 89 och 96.

Ceļu satiksmes likums (trafiklagen). Artiklarna 14.¹ och 43.¹.

Sodu reģistra likums (lagen om registrering av påföljder). Artikel 1.

Fizisko personu datu aizsardzības likums (lagen om skydd av uppgifter om fysiska personer).

Fizisko personu datu apstrādes likums (lagen om behandling av uppgifter om fysiska personer).

Informācijas atklātības likums (lagen om utlämnande av information). Artikel 1.

Domstolens praxis

Domstolens dom av den 16 januari 2019, Deutsche Post AG (C-496/17, EU:C:2019:26), punkt 57.

Domstolens dom av den 21 juni 2007, Stichting ROM projecten (C-185/06, EU:C:2007:370), punkt 24.

Domstolens dom av den 10 mars 2009, Gottfried Heinrich (C-345/06, EU:C:2009:140), punkt 44.

Domstolens dom av den 9 mars 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49), punkt 17.

Domstolens dom av den 8 september 2010, Winner Wetten GmbH (C-409/06, EU:C:2010:503), punkt 67.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i målet vid den nationella domstolen

- 1 Artikel 14.¹² i den lettiska trafiklagen, i den ändrade lydelse som trädde i kraft den 10 maj 2018, har följande lydelse:

”(2) Information om fordon som ägs av en juridisk person, ... rätten för en person att framföra fordon, böter som ålagts en person för trafikförseelser och som inte har betalats inom lagstadgad tid samt annan information som har förts in i det nationella fordons- och förarregistret och i systemet för information om dragfordon och förare ska anses vara information som är tillgänglig för allmänheten.”

- 2 Det nationella aktiebolaget ”Ceļu satiksmes drošības direkcija” (trafiksäkerhetsstyrelsen) (nedan kallad styrelsen) förde in sökandens prickningar för trafikförseelser i det nationella fordons- och förarregistret (nedan kallat det nationella fordonsregistret). Denna information är enligt 14.¹² i trafiklagen (nedan kallad den omtvistade bestämmelsen) tillgänglig för allmänheten och får lämnas ut till vem som helst. Informationen överfördes till två juridiska personer för att vidareutnyttjas (nedan kallade aktörer som vidareutnyttjar).
- 3 Sökanden väckte talan vid den hänskjutande domstolen rörande den omtvistade bestämmelsens författingsenlighet.

Parternas huvudsakliga argument i målet vid den nationella domstolen

- 4 **Sökanden** anser att den omtvistade bestämmelsen inte är förenlig med artikel 96 i författningen, vilken rör privatlivets okränkbarhet, eftersom den medger att hans personuppgifter behandlas. Bland annat bör den information i fordonsregistret som rör prickning för trafikförseelser anses vara personuppgifter som rör sanktioner som beslutats i administrativa sanktionsförfaranden och de ska därför anses omfattas av tillämpningsområdet för artikel 10 i förordning nr 2016/679. Sökanden anser att personuppgifter som rör sanktioner som har beslutats i administrativa förfaranden bara får behandlas av i lag angivna personer och att det inte finns någon lag som tillerkänner styrelsen denna rätt. Vad beträffar vidareutnyttjande av personuppgifter, anser sökanden att principen om vidareutnyttjande ska införas och tillämpas med fullständigt iakttagande av de principer som styr skyddet av personuppgifter. Sökanden menar att styrelsen saknar befogenhet att behandla för allmänheten tillgänglig information som den förfogar över för att vidareutnyttja den. Sökanden gör vidare gällande att legalitetsprincipen, principen om minsta möjliga ingripande, skälighetsprincipen och anonymitetsprincipen, samt principerna om delaktighet och insyn, ska iaktas när det gör sig om personuppgifter.
- 5 **Saeima** (parlamentet) anser att den omtvistade bestämmelsen är förenlig med författningen. För att förstå innebörden av den omtvistade bestämmelsen, bör det beaktas hur den tillämpas i praktiken och i vilket rättssystem den ingår. I praktiken är informationen om prickning på grund av trafikförseelser inte automatiskt tillgänglig för hela allmänheten. Saeima menar att det finns ett nära samband mellan den omtvistade bestämmelsen och införandet av systemet med prickning för trafikförseelser i Lettland, som en av flera åtgärder för att förbättra trafiksäkerheten. Detta system har två huvudsyften: dels att identifiera fordonsförare som systematiskt och medvetet bryter mot trafikreglerna, dels att förebyggande syfte påverka väganvändarnas beteende. Dessa syften kan inte uppnås fullt ut och på ett verkningsfullt sätt om informationen inte är tillgänglig för allmänheten. Genom att föreskriva att informationen ska vara tillgänglig för allmänheten har lagstiftaren följaktligen säkerställt den rätt för andra personer att få tillgång till informationen som föreskrivs i artikel 100 i författningen, och samtidigt uppnått huvudsyftet att skydda andra personer och värna om den

allmänna säkerheten. Enligt Saeima kan prickning på grund av trafikförseelser inte anses vara personuppgifter som rör sanktioner som beslutats i ett administrativt förfarande, i den mening som avses i artikel 10 i förordning nr 2016/679. Prickning på grund av trafikförseelser är inte en administrativ sanktion. Dessutom finns det i Lettland förutom fordonsregistret ett påföljdsregister, där såväl personer som begått brott som personer som gjort sig skyldiga till administrativa förseelser registreras. Artikel 43.¹¹ i trafiklagen föreskriver uttryckligen att administrativa förseelser som begåtts av förare ska registreras i påföljdsregistret, medan prickning på grund av trafikförseelser ska registreras i fordonsregistret. Saeima menar att även om artikel 10 i förordning nr 2016/679 skulle ha varit tillämplig på prickning på grund av trafikförseelser, så uppfyller styrelsens behandling av informationen om prickning till fullo kraven i den bestämmelsen. Behandlingen av denna information bygger på artikel 6.1 c och e i förordning nr 2016/679. Dessutom föreskriver den tillämpliga nationella lagstiftningen lämpliga garantier för de berörda personernas rättigheter och friheter.

- 6 **Datu valsts inspekcija** (Datainspektionen), som har erbjudits att medverka i detta mål, anser att det vid en prövning av huruvida den omtvistade bestämmelsen är författningsenlig, i första hand bör beaktas vilken rättslig karaktär och räckvidd uttrycket ”prickning på grund av förseelser” har. Syftet med att registrera prickning på grund av trafikförseelser är att få tillgång till ett register över administrativa förseelser inom trafikområdet, så att ytterligare åtgärder kan vidtas för att påverka förarnas beteende, på grundval av hur många förseelser som har begåtts. Prickning på grund av trafikförseelser kan anses utgöra personuppgifter i den mening som avses i förordning nr 2016/679, eftersom det avser en identifierad fysisk person och utgör en del av privatlivet. Datainspektionen anser att personuppgifter som innehåller information om privatlivet och om ansvar gentemot myndigheten (på grund av en sanktion), ska åtnjuta ett särskilt skydd i den mening som avses i förordning nr 2016/679. Om den omtvistade bestämmelsen föreskriver att information om prickning på grund av trafikförseelser ska vara tillgänglig för allmänheten, måste den därmed förknippade begränsningen av de grundläggande rättigheterna utan tvekan syfta till att uppnå ett legitimt mål samtidigt som proportionalitetsprincipen iakttas.
- 7 **Styrelsen** medger att den behandlade uppgifterna om sökanden i fordonsregistret. Den gör gällande att den omtvistade bestämmelsen föreskriver att denna information ska vara tillgänglig för allmänheten och att den nationella lagstiftningen inte föreskriver några begränsningar för dess vidareutnyttjande.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 8 Vad beträffar prickningssystemets rättsliga karaktär, påpekar den hänskjutande domstolen att det i artikel 43.¹¹ i trafiklagen föreskrivs att administrativa förseelser som begås av förare ska registreras i påföljdsregistret och att prickning på grund av trafikförseelser ska registreras i fordonsregistret. Påföljdsregistret är

ett samlat register över personer som har begått brott och personer som har gjort sig skyldiga till administrativa förseelser. Där registreras uppgifter om personer som har gjort sig skyldiga till administrativa förseelser, däribland information om vilken administrativ förseelse som de har gjort sig skyldiga till och vilken påföljd som beslutats. Syftet med att registrera prickning på grund av trafikförseelser i fordonsregistret är att kunna följa upp administrativa förseelser inom trafikområdet, så att ytterligare åtgärder kan vidtas för att påverka förarnas beteende, på grundval av hur många förseelser som har begåtts. Prickningar på grund av trafikförseelser tas bort när de har preskriberats.

- 9 Den hänskjutande domstolen påpekar att information om fysiska personer omfattas av begreppet ”rätt till privatlivets okränkbarhet” i artikel 96 i författningen. I tillämpningsområdet för detta begrepp ingår behandling av uppgifter om en persons privatliv och det innefattar utlämnande och lagring av dessa uppgifter.
- 10 För att klargöra innehållet i den nationella lagstiftningen och tillämpa den, bör unionsrätten och EU-domstolens tolkning av den beaktas. Enligt artikel 16.1 FEUF och artikel 8.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har var och en rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne. Detta skydd regleras i förordning nr 2016/679. Vad beträffar behandling av uppgifter hänvisar den hänskjutande domstolen till EU-domstolens praxis (dom i mål C-496/17, Deutsche Post, punkt 57), enligt vilken all behandling av personuppgifter dels ska stå i överensstämmelse med de principer rörande uppgifternas kvalitet som avses i artikel 5 i förordning nr 2016/679, dels svara mot någon av de principer som gör att uppgiftsbehandlingen kan tillåtas, vilka anges i artikel 6 i nämnda förordning. Den hänskjutande domstolen påpekar vidare att behandling av personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelse eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder enligt artikel 6.1, enligt artikel 10 i förordning nr 2016/679 endast får utföras under kontroll av myndighet eller då behandling är tillåten enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, där lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter fastställs. Av den hänskjutande domstolens praxis framgår att vissa kategorier av personuppgifter ska åtnjuta ett särskilt skydd. Eftersom artikel 10 i förordning nr 2016/679 bara medger att dessa uppgifter behandlas under kontroll av myndighet eller då behandling är tillåten enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, där lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter fastställs, får medlemsstaterna i sin lagstiftning bara tillåta att personer som nämns i den antagna bestämmelsen får behandla uppgifter, vilket innefattar utlämnande av uppgifter. Det innebär för det första att det bara är tillåtet att behandla dessa uppgifter i efterhand om det sker under kontroll av myndighet. För det andra kan ett föreskrivande av att viss information ska vara tillgänglig för allmänheten på grund av dess natur utesluta att lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter fastställs, eftersom denna information är tillgänglig för vem som helst. Följaktligen drar den hänskjutande domstolen slutsatsen att tillämpningsområdet för artikel 96 i

författningen innefattar skydd av uppgifter rörande fällande domar i brottmål och överträdelser avseende fysiska personer.

- 11 Den hänskjutande domstolen påpekar att den omtvistade bestämmelsen ger varje person en subjektiv rätt att vända sig till styrelsen och begära ut och erhålla information som finns i fordonsregistret om prickning av förare på grund av trafikförseelser. Av handlingarna i målet framgår det att när den omtvistade bestämmelsen tillämpas i praktiken, lämnas informationen ut om den som begär att få ta del av den anger de ifrågavarande förarnas personnummer. Härav följer att information om för- och efternamn på identifierbara fysiska personer och om prickning av dem på grund av trafikförseelser, ska anses utgöra personuppgifter och utlämnandet av dessa uppgifter ska anses utgöra behandling av personuppgifter i den mening som avses i artikel 96 i författningen.
- 12 Den hänskjutande domstolen anser att det i förevarande mål är nödvändigt att få innehållet i artikel 10 i förordning nr 2016/679 klarlagt. Den artikeln ska tillämpas på behandling av personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelser eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder. Vid första påseendet förefaller denna bestämmelse inte avse uppgifter om sanktioner vid administrativa förseelser. Enligt skäl 9 i förordning nr 2016/679 är målen och principerna för direktiv 95/46/EG fortfarande giltiga och enligt artikel 94.2 i nämnda förordning ska hänvisningar till det upphävda direktivet anses som hänvisningar till förordning 2016/679. I artikel 8.5 i direktiv 95/46 föreskrevs att behandling av uppgifter om lagöverträdelser, brottmålsdomar eller säkerhetsåtgärder endast får utföras under kontroll av en myndighet eller – om lämpliga skyddsåtgärder finns i nationell lag – med förbehåll för de ändringar som medlemsstaterna kan tillåta med stöd av nationella bestämmelser som innehåller lämpliga och specifika skyddsåtgärder. Ett fullständigt register över brottmålsdomar får dock föras endast under kontroll av en myndighet. Medlemsstaterna får föreskriva att uppgifter som rör administrativa sanktioner eller avgöranden i tvistemål också ska behandlas under kontroll av en myndighet. Den hänskjutande domstolen anser således att det medan direktiv 95/46 gällde, ålåg medlemsstaterna att säkerställa att särskilda krav var uppfyllda vid behandling av personuppgifter rörande lagöverträdelser, brottmålsdomar eller säkerhetsåtgärder, medan medlemsstaterna efter eget skön fick anta särskilda bestämmelser om personuppgifter rörande administrativa sanktioner. I Lettland införlivades kraven i direktiv 95/46/EG bland annat genom lagen om skydd av uppgifter om fysiska personer, i vilken det i artikel 12 föreskrevs att personuppgifter rörande bland annat lagöverträdelser, brottmålsdomar och sanktioner som beslutats i administrativa förfaranden, bara fick behandlas av de personer och på de villkor som föreskrevs i lag. Denna lag upphävdes den 5 juli 2018, då lagen om behandling av uppgifter om fysiska personer trädde i kraft. Syftet med den sistnämnda lagen är att på grundval av en tillämpning av förordning nr 2016/679, skapa rättsliga förutsättningar för att införa ett system för skydd av uppgifter om fysiska personer på nationell nivå. Under mer än tio års tid, fram till dess att förordning nr 2016/679 trädde i kraft, föreskrev således den lettiska lagstiftningen liknande villkor för behandling av personuppgifter rörande

brottmålsdomar och rörande sanktioner som beslutats i administrativa förfaranden. Den hänskjutande domstolen påpekar att rätten till skydd av personuppgifter enligt skäl 4 i förordning nr 2016/679 måste förstås utifrån sin uppgift i samhället. Artikel 10 i förordning nr 2016/679 har till uppgift i samhället att skydda personuppgifter rörande fällande domar i brottmål och överträdelser för att en persons privatliv och yrkesliv inte på ett otillbörligt sätt ska påverkas negativt på grund av att han eller hon tidigare har blivit föremål för sanktioner. Denna uppgift skulle på ett liknande sätt kunna tillämpas på skydd av personuppgifter rörande såväl fällande domar i brottmål som sanktioner som beslutats i administrativa sanktionsförfaranden. Dessutom har den hänskjutande domstolen mot bakgrund av artikel 6 i Europakonventionen och Europadomstolens praxis, medgett att administrativa sanktionsförfaranden, vad beträffar de garantier som följer av rätten till en rättvis rättegång, kan betecknas som brottmål om vissa kriterier är uppfyllda. Om artikel 10 i förordning nr 2016/679 även föreskriver särskilda regler för behandling av personuppgifter som rör administrativa sanktioner och förseelser i en situation som den här aktuella, kan information om prickning av personer på grund av trafikförseelser inte anses vara information som ska vara tillgänglig för allmänheten. Det saknas fast praxis vid EU-domstolen rörande den hänskjutande domstolens fråga. Mot bakgrund av detta kan bestämmelserna i förordning nr 2016/679 inte anses föreskriva klara och precisa förpliktelser, vilka vad beträffar deras fullgörelse eller konsekvenser är oberoende av att det senare antas en rättsakt. Således är doktrinen om *acte éclairé* inte tillämplig i förevarande mål och det föreligger tvivel om huruvida förordning nr 2016/679 verkligen föreskriver särskilda krav vid behandling av personuppgifter som rör administrativa sanktionsförfaranden.

- 13 Enligt EU-domstolens praxis ska all behandling av personuppgifter även iaktta de principer om uppgifternas kvalitet som föreskrivs i artikel 5 i förordning nr 2016/679, däribland principen om ”integritet och konfidentialitet”. Denna princip återfinns i artikel 5.1 f i förordning nr 2016/679 och där föreskrivs att personuppgifterna ska behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet för personuppgifterna, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling. Enligt skäl 39 i förordning nr 2016/679 bör personuppgifter dessutom behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet och konfidentialitet för personuppgifterna samt förhindrar obehörigt tillträde till och obehörig användning av personuppgifter. I det här aktuella fallet förskriver den omtvistade bestämmelsen att information om prickning av förare på grund av trafikförseelser (vilket den hänskjutande domstolen anser är personuppgifter) ska vara tillgänglig för allmänheten. Det innebär att den kan lämnas ut (vilket den hänskjutande domstolen anser är behandling av personuppgifter) till vem som helst, oberoende av om han eller hon har rimliga skäl för att ta del av denna information. Den hänskjutande domstolen anser att det, när det föreskrivs att personuppgifterna ska vara tillgängliga för allmänheten, inte är säkert att det går att säkerställa en lämplig säkerhet och konfidentialitet med avseende på dessa uppgifter. Den omtvistade bestämmelsen föreskriver i korthet en ovillkorlig behandling av dessa uppgifter i form av utlämnande och den ger styrelsen rätt att på begäran lämna ut information om dessa personuppgifter utan att vidta säkerhetsåtgärder med

avseende på personuppgifterna. För att kunna avgöra målet är det således nödvändigt att få innehållet i principen om ”integritet och konfidentialitet” i artikel 5.1 i förordning nr 2016/679 klarlagt.

- 14 Den hänskjutande domstolen anser att det för att målet ska kunna avgöras, kan vara relevant att pröva om informationen om prickningen av förarna på grund av trafikförseelser får överföras för att vidareutnyttjas. Kraven i direktiv 2003/98 har införlivats i Lettland genom lagen om utlämnande av information. Enligt skäl 21 och artikel 1.4 i direktiv 2003/98 ska tillämpningen av detta direktiv inte på något sätt påverka skyddsnivån för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter enligt bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning, och i synnerhet förordning nr 2016/679. I skäl 154 i förordning nr 2016/679 betonas också att direktiv 2003/98 inte på något sätt ska påverka de skyldigheter och rättigheter som anges i denna förordning. I artikel 5 i förordning nr 2016/679 föreskrivs principerna för behandling av personuppgifter, däribland principen om ”ändamålsbegränsning”. Det innebär att de ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare får behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Om information om prickning av förare på grund av trafikförseelser skulle få lämnas ut till vem som helst, inbegripet aktörer som vidareutnyttjar den, skulle det enligt den hänskjutande domstolen inte gå att identifiera ändamålen med den efterföljande behandlingen av uppgifterna och det skulle kortfattat uttryckt inte vara möjligt att bedöma huruvida personuppgifterna behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Artikel 10 i förordning nr 2016/679 föreskriver särskilda krav för behandling av personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelser eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder. Om dessa krav ska anses omfatta ett system där tillgången till viss information, med hänsyn till skyddet av personuppgifter, är begränsad, i den mening som avses i skäl 154 i förordning nr 2016/679 och artikel 1.2 cc i direktiv 2003/98, får de personuppgifter som avses i artikel 10 i förordning nr 2016/679 inte överföras för att vidareutnyttjas. För att avgöra förevarande mål skulle det följaktligen kunna vara nödvändigt att få klarlagt huruvida skäl 50 och 154, artiklarna 5.1 b och 10 i förordning nr 2016/679 och artikel 1.2 cc i direktiv 2003/98, ska tolkas så att de utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat som tillåter att information om prickning av förare på grund av trafikförseelser överförs för att vidareutnyttjas.
- 15 Vad beträffar bibehållandet av den omtvistade bestämmelsens rättsverkningar, påpekar den hänskjutande domstolen att den nationella domstolen, för det fall det i förevarande mål slås fast att den omtvistade bestämmelsen är oförenlig med bestämmelserna i förordning nr 2016/679 och artikel 96 i författningen, kan uttala sig om när bestämmelsen i fråga upphör att gälla. Den hänskjutande domstolen påpekar emellertid att det bör beaktas att rättssäkerhetsprincipen utgör en del av unionens rättsordning när ett sådant beslut fattas. Såsom EU-domstolen slog fast i domen Heinrich (C-345/06), kräver rättssäkerhetsprincipen att en unionsbestämmelse möjliggör för dem som berörs därav att få kännedom om den exakta omfattningen av de skyldigheter som de åläggs genom bestämmelsen. Enligt den hänskjutande domstolen bör iakttagandet av rättssäkerhetsprincipen

prövas tillsammans med principen om unionsrättens företräde, som innebär att fördragsbestämmelserna och institutionernas direkt tillämpliga rättsakter ska ha den verkan i förhållande till medlemsstaternas inhemska rätt att de medför att varje motstridande föreskrift i den nationella lagstiftningen automatiskt blir otillämplig i och med att unionsreglerna träder i kraft. Enligt EU-domstolens hittillsvarande praxis, vilken bygger på tvingande rättssäkerhetshänsyn, varvid såväl offentliga som privata intressen ska beaktas, skulle det emellertid i undantagsfall möjligen kunna uppkomma en situation där unionsrättens företräde kan begränsas, på villkor som endast domstolen kan besluta om (dom av den 8 september 2010, Winner Wetten GmbH, C-409/06, EU:C:2010:503, punkt 67). Enligt den hänskjutande domstolen kan det i förevarande mål föreligga sådana överväganden rörande rättssäkerhet, vilket skulle innebära att den omtvistade bestämmelsen, även om den inte följer bestämmelserna i förordning nr 2016/697, är tillämplig och att rättsverkningarna av bestämmelsen ska bibehållas fram till dess att det slutliga avgörande som den hänskjutande domstolen meddelar vinner laga kraft. För att kunna avgöra det aktuella målet kan det således vara nödvändigt att tolka rättssäkerhetsprincipen och principen om unionsrättens företräde.